

meningsløst Tøjeri. Ved en senere Lejlighed blev den modtagen noget, dog ikke meget, mere velvillig af den nuværende højtærede Konseilspræsident, der den Gang var Indenrigsminister. Nu viser det sig, at Sagen er rykket et godt Stykke frem. Og at det er en Sag, som ogsaa uden for Tinget begynder i større Grad at vække Interesse, kan man se deraf, at de tyske Blade begynde at paapege Nødvendigheden af, at der maa ske en Forbedring af Routen Gødser—Helsingør, netop ved, at der anlægges en direkte Bane fra Kjøbenhavn til Køge. Jeg haaber saaledes, at vi ikke skulle komme til at vente saa længe paa Anlægget af denne Bane, som jeg forudsatte, da jeg i Efteraaret under Finanslovens 1ste Behandling omtalte den, idet jeg den Gang udtalte, at om den ikke kom før, vilde den komme, naar vi fik ordentlige Tilstande i Landet. Efter den ærede Ordførers Udtalelser synes det, som om dette kun kan gøre Sagen værre, hvilket unægtelig for mit Vedkommende i ganske overordentlig Grad svækker Appetitten efter ordentlige Tilstande.

Ordføreren (C. Hage): Der er mellem det ærede Medlem for Køge og mig ikke nogen Meningsforskel om, at den direkte Bane mellem Kjøbenhavn og Køge er af de Ting, som i Tidens Løb bør komme. Men medens det ærede Medlem med vanlig Energi fremhæver det paatrængende særlig ved dette Anlæg, maa jeg betone, at naar vi ville tage os over at forbedre Vilkaarene for den gennemgaaende Trafik Syd efter, kan dette Anlæg ikke komme i første Række. Det var det, jeg sagde forleden Dag, og som det ærede Medlems derpaa følgende Modbemærkninger have foranlediget mig til at gentage. Den Foranstaltning, som ubestridelig er den vigtigste, det er Broforbindelsen til Falster, en Broforbindelse, som er lige nødvendig, hvad enten man gaar over Gødser ad den østlige Route, eller man vil tænke sig med Tiden tillige at komme ad en vestlig Route over Lolland. Hvis vi havde Millioner nok til at gøre alle disse Ting paa en Gang, behøvede vi ikke at spørge, i hvilken Rækkefølge vi skulle gaa frem, men da vi kun have et begrænset Antal Penge til Raadighed, har jeg fundet det nødvendigt — ganske rigtig kun som min personlige Opfattelse — at understrege det, som maa være det første og vigtigste Skridt. Jeg haaber ligesom det ærede Medlem, at Køgebanen maa komme med Tiden, og at det ikke maa vare alt for længe, inden den hele Kæde

kommer i Orden, men jeg er overbevist om, at vi vilde gøre en stor Fejl ved ikke at begynde med det mest paatrængende. — Det ærede Medlem for Assens (Berntsen) bredte atter sin bekendte Veltalenheds Flod over den meget omtalte uformuende Elev. Det ærede Medlem ved, at det altid er mig en Fornøjelse at debattere med denne min „ridderlige“ Kollega, men der maa dog fornøftigvis være en Grænse for det Pindehuggeri, man passende kan byde Tinget at høre paa. Da det ærede Medlem mener at være i Tvivl om, hvem der har draget det personlige Spørgsmaal frem, skal jeg henvise ham til Tidendens Sp. 2535. — Det ærede Medlem for Odder (Leth-Espensen) ankede over, at jeg som Ordfører for Finansudvalget ikke er gaaet ind paa Jærnbanelakstspørgsmaalet. Han har formodentlig ikke hørt, at jeg straks forleden Dag gav en tilstrækkelig udførlig Redegørelse herfor. Hele dette Anliggende har Finansudvalget slet ikke kunnet paatage sig at behandle; dertil er det alt for stort og omfattende og ligger samtidig selve Finansloven for fjernt. Følgelig har jeg som Ordfører aldeles ingen Adkomst haft til at udtale noget om Finansudvalgets Opfattelse med Hensyn til denne Sag.

Alberti: Da vi netop ikke have Millioner nok, forekommer det mig at være det ene naturlige og rigtige at begynde med det, som alle ere enige om vil være noget godt, og vente med det, hvorom der sikkert vil vise sig en meget stor Meningsforskel.

Berntsen: Det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) bebrejdede mig og mine Meningsfæller, at vi havde stemt for den ny Takstlov. Det skulde vi ikke have gjort. Efter de Udtalelser, der ere fremkomne fra vor Side for et Øjeblik siden, skal jeg konstatere, at vi lige til det sidste arbejdede paa at forbedre Lovforslaget og navnlig sørgede for, at der ikke skete Nærtrafikken Uret ved Gennemførelsen af Loven. Men dette blev fra Flertallets Side, navnlig fra den daværende Ordførers Side, stemplet som Obstruktion fra vor Side. Vi forsøgte at føre Lovforslaget gennem alle Stadier for at faa det bedst mulige ud af det, men de Herrer vilde ikke have det i Fællesudvalg, fordi de vare bange for, at det i saa Fald vilde have faaet et andet Udseende. Nu erkender jeg, at vi ere stillede saaledes, at Loven mest er af Interesse for Rigsdagsmænd, der rejse frit, og dernæst for kjøbenhavnske handelsrejsende og lystrej-